

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1884/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из ..., против туженог ПД „Путеви“ ДОО Ивањица, чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2194/24 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2194/24 од 23.01.2025. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2194/24 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 5/21 од 24.07.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 22.09.2015. године до 16.09.2019. године исплати износ од 1.697.867,27 динара са каматом на појединачне новчане износе од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 22.09.2015. године до 16.09.2019. године поред износа досуђеног у ставу првом изреке исплати износ од још 660.405,52 динара са каматом на појединачне месечне износе од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 376.908,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2194/24 од 23.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 22.09.2015. године до 16.09.2019. године исплати укупан износ од 1.697.867,27 динара са каматом, са образложењем да је тужиоцу незаконито престао радни однос, због чега тужилац није радио у спорном периоду, а висину штете нижестепени судови су утврдили на основу налаза и мишљења судског вештака финансијске струке, при томе имајући у виду да је тужиоцу у спорном периоду исплаћен износ од 660.405,52 динара, који износ му је исплаћен као кориснику породичне пензије. С обзиром на напред наведено, то у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер по оцени Врховног суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права, с обзиром да побијана одлука не одступа од судске праксе када је у питању накнада материјалне штете због незаконитог престанка радног односа. Са напред наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 26.01.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.697.867,27 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић